

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 2. Electio S. Mathiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

Sæculum I.
A. C. 34.

S. Petrus
Christi Vi-
carius.

cunque laborem hanc Historiam legendi in se suscipiet, haud dubie sacra Evangelia sæpius devote legerit. Omissa ergo illa sacra Historia ab actis Apostolorum exordior, quæ non simpliciter exscribo, sed substantiam extraho, ut inde nanciscar occasionem facta aliunde nota adjungi, sive ex ipsorum Apostolorum epistolis, aut ex certa traditione nota sint. Narratio exacta ibi incipiet, ubi sacra Scriptura post adventum S. Pauli in urbem, in libro secundo, desinit. Annum non pono, nisi quem certum puto, nec secundum Chronologiam accuratam, sed computationem consuetam, qua annum ab Incarnatione millesimum sexcentesimum nonagesimum numeramus.

§. II. *Electio S. Matthiæ.*

Act. I. 12. Post JESU Christi ascensionem Apostoli Jerosolymam reversi sunt, gaudio repleti, ascenderuntque in Cœnaculum, ubi post passionem congregati fuerant. Ibi in oratione perseverabant cum JESU Christi Discipulis, SS. Mulieribus, quæ eum fuerant secutæ, sancta Virgine Maria, Matre ejus, & cognatis. S. Petrus proposuit eligere alium Apostolum, qui Judæ proditori subrogaretur; duo præsentabantur, Josephus Barsabas, dictus Justus,

&

& Matthias. Cum orassent ad Deum, ut ostenderet, quem elegisset, sortes missæ; & sors cecidit super Matthiam; ergo annumeratus est inter Apostolos, erantque iterum duodecim. Nempe: Petrus, Joannes, & Jacobus, filii Zebedæi, Andreas frater Petri, Philippus, Thomas, Bartholomæus, Matthæus, Jacobus, filius Alphæi, Simon de Cana, Judas filius Jacobi, & Matthias. De Barsaba justo narrant, cum aliquando venenam hausisset, *Papias ap. Euseb. III. hist. c. ult.* nihil mali ei accidisse, sicut Servator illis promiserat, qui in eum credituri erant. *Marc. 16. 18.*

§. III.

Prædicatio Evangelii.

Die Pentecostes, cum omnes Discipuli essent in eodem loco, hora tertia, id est nona matutina Spiritus S. venit super eos in ignearum linguarum forma, cœperuntque loqui varias linguas, laudantes Deum. Populi, qui undequaque ad diem festum Jerosolymam confluxerant, accurrentes circumstabant. Erant ibi ex omnibus mundi nationibus, quanquam omnes Religione Judæi. Nam ejusdem nationis reliquiae a tempore captivitatis Babylonicae per totum Orientem fuerant dispersæ, & post eversum Persarum Imperium ab Alexandro, in omnibus provinciis Regum Macedonum, ejus Successorum,